

JOC DE ROLS

DESCRIPCIÓ DELS ROLS

Els personatges que aquí apareixen són orientatius, el mestre o la mestra pot inventar qualsevol altre. Tenint en compte el bagatge de l'alumnat de l'aula, se sabrà quins detalls ampliar o canviar les circumstàncies platejades, de manera que tots i totes puguin sentir-se identificats/des i generar una bona empatia amb el rol presentat.

És important que cada subgrup primer es familiaritzi amb el seu rol i després se li faciliti el repte on es troba immers el seu personatge tipus.

1- Vaig a una escola on em passo tota la setmana i m'estic amb nens i nenes invidents com jo.

Descripció del rol:

Sóc la Berta, tinc 10 anys i sóc cega. Fa quatre anys els meus pares van decidir portar-me a un internat que, segons diuen, és la millor escola per a infants com jo. Es troba a més de tres hores de la ciutat on visc. Des d'aleshores només puc estar amb la meva família durant els caps de setmana. Jo voldria anar a l'escola del barri, com la resta de nens i nenes de la meva edat. Però els meus pares diuen que no pot ser, que allà no aprendria perquè no podrien estar prou per a mi. Jo l'únic que desitjo és passar més temps a casa, amb els meus pares i les meves germanes. No entenc perquè haig d'anar a estudiar tan lluny tenint tantes escoles a prop.

REPTE: Que els pares de la Berta valorin que la seva filla prefereix anar a l'escola a prop de casa.

Preguntes d'exemple:

- Què puc fer per a què els meus pares decideixin canviar-me d'escola?
- Com podria aconseguir que entenguin com és d'important per a mi estar amb ells i les meves germanes durant tota la setmana?
- Per què haig d'anar a una escola tan especialitzada que està tan lluny d'on vivim?

2- Crec que tots els nens i nenes han de tenir la llibertat d'escollir el seu futur i la seva família els ha de respectar.

Descripció del rol:

Em dic Martí i vinc d'una família amb una llarga tradició de metges, el meu rebesavi per part de pare ja ho era i així ha passat de generació en generació. Així que no és d'estranyar que el meu pare ho sigui... i que la meva mare també, es van conèixer a la facultat. Sóc fill únic i tota la família em pressiona per ser metge, però jo no ho tinc clar. A l'escola sempre m'han tirat més les lletres i les ciències socials, i crec que encara sóc jove per escollir. Vull tenir una professió que m'agradi i no em veig exercint de metge. Quan ho comento a casa, em fan callar i em diuen que a ells de joves també els passava el mateix, però que ho van acabar gaudint. M'agradaria que entenguessin que potser no acabaré sent metge, vull treballar de quelcom que se'm doni bé i em faci sentir a gust.

REPTE: Que la família del Martí respecti la professió que ell vulgui escollir.

Preguntes d'exemple:

- Com puc fer entendre als meus pares que no em poden pressionar per ser metge?
- Què de fer per a què em deixin decidir sobre el meu futur?

3 – Per a mi és molt important que els meus companys de classe valorin les meves aptituds i així aprendre tots plegats.

Descripció del rol:

Sóc la Fatou i tinc 11 anys. Vaig néixer al Senegal, però aquest any la meva família ha vingut a viure a Barcelona i estudio en una escola de Sants. Fins fa poc no sabia que existia el català i m'estic esforçant per aprendre'l ràpid i poder seguir bé les classes. He conegut un parell de noies senegaleses i hem fet un grupet: estic molt contenta de tenir noves amigues. Però la resta de la classe no ens veu igual i hi ha alguns nois que es burlen del nostre idioma. També comenten que som diferents i que no entenem res... Si ens preguntessin es donarien compte de que ja entenem la majoria de coses. L'altre dia, a classe de música, vaig tocar la kora, un instrument molt usual al Senegal, i la majoria de companys es van posar a riure. No ho entenc, al meu país sempre destacava amb la kora i els meus mestres em deien que tenia un gran talent i que arribaria lluny. M'encantaria que els meus companys volguessin entendre la meva cultura d'origen i m'acollissin en aquest nou país.

REPTE: Que els companys de classe valorin a la Fatou i puguin aprendre plegats.

Preguntes d'exemple:

- Com podria fer entendre als meus companys que les nostres diferències ens poden fer créixer plegats?
- Què hauria de fer per a que apreciessin el meu talent musical?
- Com podrien entendre que tan el wólof, la meva llengua, com el català són igual d'importants?

4 – També aprenc a partir del contacte amb la natura i la gent que estimo.

Descripció del rol:

Sóc la Mireia i tinc 10 anys. Vaig néixer a un poble petit dels Pirineus, envoltada de natura i família. Sempre m'ha agradat molt jugar al camp i ajudar als meus oncles i cosins, que són pagesos, a cuidar el sembrat i el bestiar. Fa dos anys, els meus pares i jo ens vam mudar a Barcelona, ja que a la meva mare li va sortir una gran oportunitat laboral. L'escola m'agrada i tinc bons amics, però trobo a faltar la muntanya, aquest últim any ni l'hem trepitjat. Els meus pares sempre diuen que tenen molta feina, però jo enyoro descobrir el nom dels animals i entendre el cicle dels sembrats. Em conformaria en tornar-hi una vegada al mes, i poder passar més temps al camp i amb la resta de la família.

REPTE: Que els pares de la Mireia facin un esforç per anar més sovint a la muntanya, ja que allà ella també hi troba molts aprenentatges

Preguntes d'exemple:

- Què puc fer per a que els meus pares es donin compte de que aprenc moltes coses al camp?
- Què hauria de canviar perquè la feina no sigui tan important per al meu pare i la meva mare?